
NIEPORUSZNOŚĆ (1) *sb f*

N sg nieporuszość.

Sł stp brak, Cn s.v. nieodmienność, Linde XVII w. w innym znaczeniu s.v. poruszony.

Rzeczownik od „nieporuszny” ‘taki, którego nie można wzruszyć’; immobilitas, immutabilitas Cn: Severitas, Sro- gość Nieporuszość etc. Też okrutność. Okrucieństwo. Mącz [390]a.

Cf 1. NIEPORUSZENIE

MF